

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 17 maja 2024 r.

D/KA.NR.8361.16.2024
D/KA.NR.8361.30.2024
ZPO

CASTORAMA POLSKA Sp. z o.o.
ul. Krakowiaków 78
02-255 Warszawa

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy: CASTORAMA POLSKA Sp. z o.o., ul. Krakowiaków 78, 02-255 Warszawa, NIP: 5261009959, karę pieniężną w wysokości 15.000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniu 30 stycznia 2024 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, na podstawie upoważnienia D/KA.NR.8361.16.2024, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy: CASTORAMA POLSKA Sp. z o.o., ul. Krakowiaków 78, 02-255 Warszawa, NIP: 5261009959 (miejsce kontroli: CASTORAMA Kalisz, ul. Tylna 17-23, 62-800 Kalisz).

W trakcie kontroli do badań laboratoryjnych pobrano próbkę paliwa stałego: węgiel kamienny sortymentu ekogroszek Carbon Premium (nazwa handlowa) – groszek plus o nominalnej górnej granicy ziarna 31,5 mm, z partii o wielkości 21,74 ton (1087 worków po

20 kg) składowanej na paletach w cenie 1 899 zł/tona (37,98 zł za worek) o wartości 41.284,26 zł, podzieloną następnie na próbkę do badań w wadze 139,22 kg i próbkę kontrolną o wadze 142,12 kg. Badania zostały przeprowadzone przez SGS Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie – Laboratorium SGS Polska w Pszczynie, Pracownia Paliw Stałych, akredytowanym przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadające certyfikat akredytacji nr AB313 oraz Jednostkę Inspekcyjną SGS Polska Sp. z o. o. akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadającą certyfikat akredytacji nr AK 013.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka paliwa stałego, w zakresie zbadanych parametrów nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej „rozporządzeniem” oraz nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 8037/11/8498 z dnia 25 stycznia 2024 r.

Na podstawie protokołu z badań próbki nr 20/20001499/64-013A z 8 lutego 2024 r. (data wpływu 12 lutego 2024 r.) stwierdzono, że w zakresie oznaczanych parametrów próbka paliwa stałego oznaczona kodem 0379/24/4750 nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na **zaniżony parametr wartości opałowej, którego wynik wyniósł 21,23 MJ przy wymaganiach jakościowych min. 24 MJ (odchylenie $\geq 24,00-1$)** i **zawyżony parametr zawartości wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 19,8% przy wymaganiach jakościowych max 15% (odchylenie $\leq 15,00+0,45$)** oraz nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 8037/11/8498 z dnia 25 stycznia 2024 r., z uwagi na: **zaniżony parametr wartości opałowej, którego wynik wyniósł 21,23 MJ przy wymaganiach jakościowych min. 24 MJ (odchylenie $\geq 24,00-1$)** i **zawyżony parametr zawartości wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 19,8% przy wymaganiach jakościowych max 15% (odchylenie $\leq 15,00+0,45$)**.

W przypadku, gdy przeprowadzone badania próbki paliwa stałego wykazały, że paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy, tj. w rozporządzeniu, lub są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ustawy, przeprowadza się z urzędu.

Na podstawie protokołu z badań próbki nr 20/20001499/64-013A/K z 8 lutego 2024 r. (data wpływu 12 lutego 2024 r.) potwierdzono, że w zakresie oznaczanych parametrów próbka oznaczona kodem 7360/24/4750 paliwa stałego nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na **zaniżony parametr wartości opałowej, którego wynik wyniósł 21,27 MJ przy wymaganiach jakościowych min. 24 MJ (odchylenie $\geq 24,00-1$)** i **zawyżony parametr zawartości wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 20% przy wymaganiach jakościowych max 15% (odchylenie $\leq 15,00+0,45$)** oraz nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 8037/11/8498 z dnia 25 stycznia 2024 r. z uwagi na: **zaniżony parametr wartości opałowej, którego wynik wyniósł 21,27 MJ przy wymaganiach jakościowych min. 24 MJ (odchylenie $\geq 24,00-1$)** i **zawyżony parametr zawartości wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 20% przy wymaganiach jakościowych max 15% (odchylenie $\leq 15,00+0,45$)**.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono, że pobrane do badań paliwo stałe - węgiel kamienny sortymentu **ekogroszek Carbon Premium (nazwa handlowa) – groszek plus** w zakresie zbadanych parametrów: „wartości opałowej” i „zawartość wilgoci całkowitej” nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu i w okazanym świadectwie jakości paliw stałych nr 8037/11/8498 z dnia 25 stycznia 2024 r.

Stronę kontrolowaną zapoznano z wynikami badań podczas ponownej kontroli w dniu 16 lutego 2024 r. (nr akt D/KA.NR.8361.30.2024) i przekazano za pokwitowaniem kopie wyżej wymienionych protokołów z badań pobranych próbek.

Podczas kontroli ustalono, że na stanie pozostaje 14,02 tony węgla, z partii, z której pobrano próbkę do badań laboratoryjnych. W związku z powyższym wydano decyzję zarządzającą wycofanie z obrotu paliwa stałego, tj. **węgla kamiennego sortymentu: ekogroszek Carbon Premium (nazwa handlowa) – groszek plus w ilości 14,02 tony (701 worków po 20 kg)**, wprowadzanego do obrotu, przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych, instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Strona w dniu 29 lutego 2024 r. przesłała dowód zwrotu do dostawcy kwestionowanego paliwa stałego.

Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy – karze pieniężnej podlega:

9) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

b) **wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.**

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10 ustawy wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł.

W toku kontroli ustalono, iż łączna wartość wprowadzanych do obrotu przez stronę partii kontrolowanego paliwa stałego - wynosiła 41.284,26 zł, a więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

W związku z powyższym pismem z dnia 16 kwietnia 2024 r., doręczonym 19 kwietnia 2024 r., zawiadomiono stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzania kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy oraz poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami oraz sporządzać z nich notatki i odpisy, a także może przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału, nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny*

uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstępianiem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. W niniejszej sprawie okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa z pewnością nie jest znikoma, gdyż paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych dwóch parametrów: „wartości opałowej” oraz „zawartości wilgoci całkowitej i jest niezgodna nie tylko z wartościami wskazanymi przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości, ale również z rozporządzeniem. Nadto różnica między faktycznymi a deklarowanymi wysokościami ww. parametrów również jest wysoka.

W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Tak więc świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym i mogą kierować się decyzją o zakupie paliwa w oparciu o prezentowane w świadectwie jakości informacje. Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi więc tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności, wprowadzający powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi, winna wykazać się wiedzą dotyczącą przepisów prawnych w zakresie obrotu paliwami stałymi, w tym oferowanego produktu i przygotować prawidłowe świadectwo jakości. Na kanwie podobnej sprawy, podkreślając doniosłe znaczenie oceny zgodności świadectwa jakości ze stanem rzeczywistym, trafne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w wyroku z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 1791/22, że „Działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on to rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę. Należy przy tym mieć też na

uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji), określający cel wystawiania świadectwa jakości paliw, że równie ważne jest aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, a wystawienie jakiegokolwiek świadectwa. Również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę, potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie do nabywanego produktu, a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzebą zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego (w tym przypadku węgla).”.

W niniejszej sprawie strona nie dopełniła ciężących na niej obowiązków, a w konsekwencji kupujący otrzymali informację o jakości oferowanego paliwa stałego niezgodnej ze stanem faktycznym i to w odniesieniu do dwóch parametrów. Podsumowując, waga naruszenia prawa nie jest w tym przypadku znikoma, dlatego też nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszania prawa, ale dopiero w wyniku kontroli oraz w następstwie wyżej wskazanej decyzji zarządzającej wycofanie z obrotu paliwa stałego. Jednak zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie, zatem nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie

w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Co więcej, organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Organ wskazuje, że jeśli oferowane w sprzedaży paliwo stałe, dla którego wystawiono świadectwo jakości nie spełni wymagań określonych w świadectwie, jest paliwem wykazującym gorsze właściwości w stosunku do deklarowanych.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan prawny i faktyczny Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wypełniona została dyspozycja przepisu z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy w ten sposób, że strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe, wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym. Zgodnie z literalnym brzmieniem wyżej przywołanego artykułu, niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w świadectwie jakości wypełnia przesłanki nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wymierzenie kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10 wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, łączna wartość wprowadzanych do obrotu przez stronę partii kontrolowanego paliwa stałego - wynosiła [] więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W powyższym zakresie Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy oraz oparł się na podanej przez stronę informacji dotyczącej obrotów paliwami stałymi w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. w 2023 r. (pismo strony z dnia 19 kwietnia 2024 r., data wpływu 29 kwietnia 2024 r. – informacja udzielona w odpowiedzi na wniosek organu o przedstawienie wyżej wskazanych danych zawarty w piśmie informującym o wszczęciu postępowania administracyjnego z urzędu z dnia 16 kwietnia 2024 r.). W kwestii obrotów, które strona wygenerowała w zakresie dotyczącym paliw stałych w 2023 r. organ zauważa, iż przedmiotowe obroty są bardzo wysokie. Fakt ten

uzasadnia stwierdzenie, iż w tych okolicznościach, przy dużej skali obrotów na paliwach stałych - negatywne skutki wynikające ze stwierdzonych w toku kontroli naruszeń mogły być odpowiednio wyższe. Jak wyżej wskazano, świadectwo jakości jest istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stale lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym i mogą kierować się decyzją o zakupie paliwa w oparciu o prezentowane w świadectwie jakości informacje. W tym zakresie uprawnionego jest przyjęcie, iż stwierdzone w toku kontroli naruszenia miały istotne znaczenie z punktu widzenia interesu, w szczególności konsumenta. Organ uwzględnił także okoliczność, iż strona zaprzestała naruszania prawa, ale dopiero w wyniku kontroli oraz w następstwie wyżej wskazanej decyzji zarządzającej wycofanie z obrotu paliwa stałego.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, **w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna**. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kazakiewicz